

BURMISTRZ KARLINA
UL. PLAC JANA PAWŁA II
78-230 KARLINO
BP.310.1.....

.....**Spółka z o.o.**

.....

Pełnomocnik

.....

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Karlina działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.) oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 3 i art. 7 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785 z późn. zm.), w związku z wnioskiemSpółki z o.o. z siedzibą wz dnia 29.12.2017 r. o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, wniesionym przez,

postanawia w odpowiedzi na zadane pytania:

- 1) Czy budowle stanowiące własność Wnioskodawcy ujęte w ewidencji środków trwałych w grupie 2 jako niezwiązane z prowadzoną działalnością gospodarczą są wyłączone z zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości (pytanie nr 1)

uznać stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe,

- 2) W przypadku uznania stanowiska Wnioskodawcy dotyczącego pkt 1 za nieprawidłowe, czy możliwe jest procentowe określenie wartości części budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (pytanie nr 2)

uznać stanowisko wnioskodawcy za prawidłowe,

- 3) Czy budynki będące własnością Wnioskodawcy położone na gruntach gospodarstwa rolnego jako służące wyłącznie działalności rolniczej korzystały w 2017 r. ze zwolnienia przewidzianego w art. 7 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 716 z późn. zm.) (pytanie nr 3)

uznać stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 30 stycznia 2018 r. wpłynął do Burmistrza Karlina wniosek podatnikaSpółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wniesiony przez pełnomocnika o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

.....Spółka z o.o. z siedzibą w....., zwana dalej Wnioskodawcą, została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego dniar. pod numerem..... Przeważającym przedmiotem działalności spółki wynikającym z Krajowego Rejestru Sądowego są uprawy rolne połączone z chowem i hodowlą zwierząt (PKD 01.50.Z). Przedmioty pozostałej działalności spółki są następujące, tj. chów i hodowla zwierząt (PKD 01.4), produkcja gotowych pasz i karmy dla zwierząt (PKD 10.9), sprzedaż hurtowa realizowana na zlecenie (PKD 46.1), sprzedaż hurtowa płodów rolnych i żywych zwierząt (PKD 46.2), pozostała wyspecjalizowana sprzedaż hurtowa (PKD 46.7), kupno i sprzedaż nieruchomości na własny rachunek (PKD 68.10.Z), wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi (PKD 68.20.Z), działalność związana z obsługą rynku nieruchomości wykonywana na zlecenie (PKD 68.3), uprawa zbóż, roślin strączkowych i roślin oleistych na nasiona z wyłączeniem ryżu (PKD 01.11.Z).

Spółka jest właścicielem następujących budynków położonych na gruntach gospodarstwa rolnego oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków następującymi numerami porządkowymi, tj. położone na działce nr położony na działce nr oraz – położone na działce nr położony na działce nr oraz oraz obiektów budowlanych oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków numerami oraz

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytania:

- 1) Czy budowle stanowiące własność Wnioskodawcy ujęte w ewidencji środków trwałych w grupie 2 jako niezwiązane z prowadzoną działalnością gospodarczą są wyłączone z zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości,
- 2) W przypadku uznania stanowiska Wnioskodawcy dotyczącego pkt 1 za nieprawidłowe, czy możliwe jest procentowe określenie wartości części budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej
- 3) Czy budynki będące własnością Wnioskodawcy położone na gruntach gospodarstwa rolnego jako służące wyłącznie działalności rolniczej korzystały w 2017 r. ze zwolnienia przewidzianego w art. 7 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 716 z późn. zm.).

Stanowisko Wnioskodawcy:

Ad 1) W ocenie Wnioskodawcy przedmiotowe budowle nie są objęte zakresem przedmiotowym ustawy przewidzianym w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z uwagi na nieposiadanie przez nich przymiotu związania z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Ad 2) Zdaniem Wnioskodawcy, skoro art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zezwala na zastosowanie ustalonych w tych przepisach rozwiązań do budowli, to tym bardziej należy je stosować do części budowli, w której zakres wykorzystania, a co za tym idzie, wartość może być określona w sposób procentowy lub ułamkowy (vide: uchwała składu 5 sędziów NSA z dnia 4 czerwca 2001 r., sygn. akt FPK 5/01).

Ad 3) W opinii Wnioskodawcy, odnosząc wykładnię wyrażenia „służące wyłącznie działalności rolniczej” do stanu faktycznego wskazanego w przedmiotowym wniosku należy uznać, w przestrzeni czasowej obejmującej wskazany rok podatkowy zaistniał stan, w którym budynki gospodarcze położone na gruntach gospodarstw rolnych realnie służyły wyłącznie działalności rolniczej podatnika.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe w części dotyczącej pytania nr 2 oraz nieprawidłowe w części dotyczącej pytania nr 1 i nr 3.

Uzasadnienie stanowiska organu podatkowego do pytania nr 1.

Opodatkowanie budowli podatkiem od nieruchomości reguluje ustawa z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785 z późn. zm.), dalej zwana „ustawą o POL”. Zgodnie z zasadą ogólną wyrażoną w niej w art. 2 ust. 1 pkt 3, przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości są budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Przedmiotem opodatkowania jest zatem budowla lub jej część pod warunkiem, że znajduje się w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą chyba, że do budowli lub jej części została wydana ostateczna decyzja organu nadzoru budowlanego, o której mowa w art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1529 z późn. zm.), lub decyzja ostateczna organu nadzoru górniczego, na podstawie której trwale wyłączono budynek, budowlę lub ich części z użytkowania (art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o POL).

Budowlą - w myśl art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o POL - jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332), do którego odwołują się przepisy ustawy o POL stanowi:

- w art. 3 pkt 1, że przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych,

- w art. 3 pkt 2, że przez budynek należy rozumieć taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach (definicja tożsama z tą z art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o POL),

- w art. 3 pkt 3, że przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową,

- w art. 3 pkt 4, że przez obiekt małej architektury należy rozumieć niewielkie obiekty, a w szczególności kultu religijnego, jak: kapliczki, krzyże przydrożne, figury; posągi, wodotryski i inne obiekty architektury ogrodowej; użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, jak: piaskownice, huśtawki, drabinki, śmietniki,

- w art. 3 pkt 9, że urządzenia budowlane to urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Działalnością gospodarczą natomiast w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 4 ustawy o POL jest działalność, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819), z zastrzeżeniem ust. 2. Wyłączeniem o którym mowa w art. 1a ust. 2 objęto działalność rolniczą lub leśną, wynajem turystom pokoi gościnnych w budynkach mieszkalnych znajdujących się na obszarach wiejskich przez osoby ze stałym miejscem pobytu w gminie położonej na tym terenie, jeżeli liczba pokoi przeznaczonych do wynajęcia nie przekracza 5 oraz działalność, o której mowa w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Za działalnością rolniczą w myśl art. 1a ust. 1 pkt 6 ustawy o POL uważa się produkcję roślinną i zwierzęcą, w tym również produkcję materiału siewnego, szkółkarskiego, hodowlanego oraz reprodukcyjnego, produkcję warzywniczą, roślin ozdobnych, grzybów uprawnych, sadownictwo,

hodowlę i produkcję materiału zarodowego zwierząt, ptactwa i owadów użytkowych, produkcję zwierzęcą typu przemysłowego fermowego oraz chów i hodowlę ryb.

Jak wynika z przedstawionego stanu faktycznego oraz z Działu 3 Rubryki 1 załączonego do wniosku wypisu z Krajowego Rejestru Sądowego dlaSpółka z o.o., przedmiotem działalności Wnioskodawcy są: uprawy rolne połączone z chowem i hodowlą zwierząt (działalność przeważająca), chów i hodowla zwierząt, produkcja gotowych paszy i karmy dla zwierząt, sprzedaż hurtowa realizowana na zlecenie, sprzedaż hurtowa płodów rolnych i żywych zwierząt, pozostała wyspecjalizowana sprzedaż hurtowa, kupno i sprzedaż nieruchomości na własny rachunek, wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierzawionymi, działalność związana z obsługą rynku nieruchomości wykonywana na zlecenie, uprawa zbóż, roślin strączkowych i roślin oleistych na nasiona z wyłączeniem ryżu.

W rozpoznawanym wniosku podatnik występuje w obrocie w dwojakim charakterze, raz jako przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą, raz jako rolnik prowadzący gospodarstwo rolne. Oznacza to, że posiadając status przedsiębiorcy dysponuje majątkiem, który wiąże się z działalnością gospodarczą, z drugiej strony dysponuje majątkiem, który jest ściśle związany z działalnością rolniczą (produkcja rolnicza i hodowla zwierząt). Występowanie przez Spółkę w tej dwojakiej roli uzasadnia różnicowanie jej sytuacji prawnopodatkowej na tle ustawy o POL, w zakresie podatku od nieruchomości. Budowla lub jej część staje się elementem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej jeżeli w jakikolwiek sposób jest wykorzystywana w prowadzonej działalności gospodarczej.

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie SK 13/15 stwierdził, że norma prawna, według której do zakwalifikowania gruntu podlegającego opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości do kategorii gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wystarczy prowadzenie działalności gospodarczej przez osobę fizyczną będącą jego współposiadaczem, wywołuje skutki, których nie da się pogodzić z zasadami wyrażonymi w Konstytucji. Przyjęte w badanej przez Trybunał sprawie rozumienie art. 1a ust. 1 pkt 3 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o POL nie uwzględnia, że przedsiębiorcy będący osobami fizycznymi występują w obrocie prawnym w dwojakim charakterze: jako osoby prywatne (a więc w zakresie swojego majątku osobistego) oraz jako przedsiębiorcy. Jak zauważył Sąd konstytucyjny w uzasadnieniu swojego wyroku, powyższe rozróżnienie musi uwzględniać ustawodawca stanowiący przepisy prawa podatkowego, jeżeli nie chce narazić się na zarzuty naruszenia właściwej proporcji (art. 2 Konstytucji) pomiędzy wynikającymi z art. 84 Konstytucji obowiązkiem ponoszenia ciężarów publicznoprawnych a prawem jednostki do własności i jej równej ochrony (art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 23 stycznia 2018 r. sygn. akt I SA/Rz 729/17, dotyczącym zastosowania stawki maksymalnej dla gruntów oznaczanych symbolem „dr”, należących do spółki z o.o. stwierdził, że powyższe rozważania przeprowadzone w uzasadnieniu cytowanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego można przełożyć na grunt rozpatrywanej przez niego sprawy. Orzekł, że należy zbadać, czy grunty faktycznie są użytkowane dla potrzeb gospodarki rolnej, a zatem nie występuje nawet potencjalna możliwość wykorzystania gruntów w działalności gospodarczej. W razie potwierdzenia faktu, że sporne grunty służą wyłącznie do dojazdu do gospodarstwa rolnego, którego prowadzenie pozostaje poza sferą prowadzenia działalności gospodarczej, nieuzasadnione będzie opodatkowanie ich wyłącznie w oparciu o kryterium „posiadania przez przedsiębiorcę” stawką najwyższą.

Biorąc powyższe zalecenia Trybunału Konstytucyjnego pod uwagę, aby odpowiedzieć na pytanie nr 1 zadane we wniosku o interpretację, należy sprawdzić czy posiadane przez Wnioskodawcę budowle służą działalności gospodarczej czy rolniczej. Najprostszym sposobem przesądzającym o gospodarczym przeznaczeniu nieruchomości jest ujęcie tejże nieruchomości w prowadzonej przez Spółkę ewidencji środków trwałych, czy też dokonywanie odpisów amortyzacyjnych, albo też zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów wydatków dotyczących nieruchomości (por. wyrok NSA z dnia 12 maja 2015 r. sygn. akt II FSK 1027/13). O tym, że nieruchomość wchodzi w skład przedsiębiorstwa świadczy również treść aktu notarialnego czy źródło finansowania zakupu nieruchomości (zob. K. Radzikowski, Glosa do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia

18 lipca 2012 r. w sprawie II FSK 32/11, „Finanse Komunalne” nr 12/2012, s. 69-70 i literatura tam przywołana).

Zgodnie z art. 16a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2343 z późn. zm.) **amortyzacji podlegają**, z zastrzeżeniem art. 16c, stanowiące własność lub współwłasność podatnika, nabyte lub wytworzone we własnym zakresie, kompletne i zdatne do użytku w dniu przyjęcia do używania **budowle**, budynki oraz lokale będące odrębną własnością o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, **wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą** albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub umowy określonej w art. 17a pkt 1, zwane środkami trwałymi

Do wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego załączono „Ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych w roku 2017 (wartości bilansowe) dla prowadzących KPiR i KH stan na dzień: 2017-01-01”. Wynika z niej, że Spółka z o.o. do grupy KŚT 2 Obiekty inżynierii lądowej i wodnej zaliczyła m.in. modernizację wodociągu, przyłącze wody, sieć wodno-kanalizacyjną, kanalizację deszczową, zewnętrzną, drogi, chodniki, szambo i kolektor sanitarny tj. 15 pozycji o łącznej wartości na początek roku (brutto) zł.

Budowle wykazane przez Wnioskodawcę w ewidencji środków trwałych są związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą i podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Podstawę opodatkowania zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o POL stanowi dla tych budowli wartość o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne.

Uzasadnienie stanowiska organu podatkowego do pytania nr 2.

W zakresie stanowiska wyrażonego przez Wnioskodawcę w pkt. 2 wniosku i uznaniem przez organ podatkowy tegoż stanowiska jako prawidłowe, organ podatkowy – mając na uwadze art. 14c Ordynacji podatkowej - odstępuje od uzasadnienia swojego stanowiska.

Uzasadnienie stanowiska organu podatkowego do pytania nr 3.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o POL opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budynki lub ich części. Stosownie do art. 7 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy o POL zwalnia się od podatku od nieruchomości budynki gospodarcze lub ich części położone na gruntach gospodarstw rolnych, służące wyłącznie działalności rolniczej. Z analizy treści tego artykułu wynika, że ze zwolnienia w nim określonego korzystają budynki lub ich części po łącznym spełnieniu następujących warunków:

- stanowią budynki gospodarcze,
- są położone na gruntach gospodarstwa rolnego,
- służą wyłącznie działalności rolniczej.

Ustawa o POL nie definiuje pojęcia „budynki gospodarcze”, zawiera jedynie definicję „budynek”, w świetle której jest nim obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach (art. 1a ust. 1 pkt 1).

Dla rozstrzygnięcia więc czym są budynki gospodarcze podstawowe znaczenie ma treść art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101 z późn. zm.) - dalej "u.p.g.i.k.", zgodnie z którym podstawę wymiaru podatków stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków. Kategorie brzmienie tej normy prawnej wskazuje, że organy podatkowe, ustalając wysokość zobowiązania w podatku od nieruchomości, nie są uprawnione do przyjęcia innej podstawy wymiaru podatku niż dane wskazane w ewidencji. Dogłębnej analizy sposobu rozumienia tej zasady dokonywał w szeregu orzeczeń Naczelny Sąd Administracyjny – m.in. w wyroku dnia 13 stycznia 2015 r. sygn. akt II FSK 3226/12, w którym rozważając powyższą kwestię wskazał, iż w orzecznictwie sądów administracyjnych dość powszechnie przyjmowany jest pogląd, że stosownie do przywołanej regulacji, organ podatkowy nie może samodzielnie dokonywać klasyfikacji funkcji

nieruchomości, lecz powinien odwołać się do odpowiednich zapisów ewidencji gruntów i budynków (por. m.in. uchwała 7 sędziów NSA z dnia 27 kwietnia 2009 r. sygn. akt II FPS 1/09). Również w wyroku z dnia 1 sierpnia 2014 r. sygn. akt II FSK 1930/12 Sąd Najwyższy stwierdził, że użyty w art. 21 ust. 1 u.p.g.i.k. zwrot "wymiar podatku" należy interpretować jako ustalenie (określenie) zobowiązania podatkowego, z uwzględnieniem elementów przedmiotowych jak i podmiotowych zawartych w ewidencji gruntów i budynków. Oznacza to, że co do zasady o sposobie kwalifikacji gruntu (budynku) dla celów podatkowych w podatku od nieruchomości decyduje nie tyle sposób rzeczywistego wykorzystania nieruchomości, ile jej funkcje (przeznaczenie) wskazane w ewidencji gruntów i budynków. Dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków mają bowiem walor dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 194 Ordynacji podatkowej, stanowią zatem dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone (por. np. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 2 lutego 2018 r. sygn. akt I SA/Sz 973/17).

Wskazać należy zatem, że w myśl art. 20 ust. 1 pkt 2 u.p.g.i.k. ewidencja gruntów i budynków obejmuje m.in. informacje dotyczące budynków - ich położenia, przeznaczenia, funkcji użytkowych i ogólnych danych technicznych. W celu zaś wykonania delegacji zawartej w art. 26 ust. 2 u.p.g.i.k. Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa wydał z dnia 29 marca 2001 r. rozporządzenie w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2017 r. poz. 1990) – dalej "rozporządzenie z 29 marca 2001 r." Zgodnie z § 63 ust. 1 rozporządzenia z 29 marca 2001 r. **danymi ewidencyjnymi dotyczącymi budynku są m.in. zgodnie z pkt 4 rodzaj budynku według KŚT, zgodnie zaś z pkt 5 klasa budynku wg PKOB.** Tak więc organ ewidencyjny, dokonując klasyfikacji budynku, powinien uwzględniać nomenklaturę przyjętą w KŚT.

W stanie faktycznym opisanym przez Wnioskodawcę wskazano iż Spółka jest właścicielem budynków oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków numerami: oraz obiektów o nr W wypisie z kartoteki budynków sporządzonym dnia 19.07.2017 r. dla jednostki rejestrowej G... przez Starostę Białogardzkiego, a załączonym do wniosku, figurują budynki o tych samych numerach ewidencyjnych co wskazane we wniosku. Jako załącznik przedłożono również zawiadomienie o wprowadzonych zmianach w danych ewidencyjnych z dnia 01.09.2017 r. w którym zmianą z dnia 23.08.2017 r. dokonano modyfikacji budynków w jednostce rejestrowej G.... poprzez dodanie budynku o numerze ewidencyjnym Z przedłożonych dokumentów wynika, że budynek o nr ewidencyjnym ma rodzaj wg KŚT „zbiorniki, silosy i budynki magazynowe”, budynki o nr „pozostałe budynki niemieszkalne”, a nr to „budynki produkcyjne, usługowe i gospodarcze dla rolnictwa”.

W obowiązującym od 1 stycznia 2017 roku rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 października 2016 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT) (Dz. U. z 2016 r. poz. 1864) – dalej "KŚT" w grupie 1 podgrupie 10 rodzaju 108 wyróżniono jako odrębne "budynki produkcyjne, usługowe i gospodarcze dla rolnictwa". Jak wynika z objaśnień szczegółowych zawartych w KŚT rodzaj ten obejmuje budynki przeznaczone dla działalności rolniczej, przykładowo: obory, stajnie, budynki inwentarskie dla trzody chlewnej, owczarnie, przemysłowe ферmy drobiu, stodoły, pomieszczenia do przechowywania sprzętu, spichlerze, szopy rolnicze, spiżarnie, piwnice do przechowywania wina, szklarnie, tunele foliowe wraz z zasłonami cieniująco-termoizolacyjnymi i komputerami klimatycznymi oraz silosy zbożowe, paszowe (na kiszonkę), w gospodarstwach rolnych. W przedstawionym stanie faktycznym i prawnym budynki oznaczone w ewidencji gruntów i budynków numerami nie są budynkami gospodarczymi.

W myśl art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892 z późn. zm.) za gospodarstwo rolne uważa się obszar gruntów sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza, o łącznej powierzchni przekraczającej 1 ha lub 1 ha przeliczeniowy, stanowiących własność lub znajdujących się w posiadaniu osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej, w tym spółki, nieposiadającej osobowości prawnej. Użytki rolne to w rozumieniu § 68 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z 29 marca 2001 r. grunty orne, oznaczone symbolem – R; sady, oznaczone symbolem – S; łąki trwałe, oznaczone symbolem – Ł; pastwiska trwałe, oznaczone symbolem – Ps; grunty rolne zabudowane, oznaczone symbolem – Br; grunty pod

stawami, oznaczone symbolem – Wsr; grunty pod rowami, oznaczone symbolem – W oraz grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, oznaczone symbolem – Lzr.

Działalnością rolniczą jest w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 6 ustawy o POL produkcja roślinna i zwierzęca, w tym również produkcja materiału siewnego, szkółkarskiego, hodowlanego oraz reprodukcyjnego, produkcja warzywniczą, roślin ozdobnych, grzybów uprawnych, sadownictwo, hodowla i produkcja materiału zarodowego zwierząt, ptactwa i owadów użytkowych, produkcja zwierzęcą typu przemysłowego fermowego oraz chów i hodowla ryb.

Z załącznika do wniosku wynika, że Wnioskodawca posiada użytki rolne przekraczające arealem 1 ha, a budynki znajdują się na działkach nr położonych w Budynek o nr położony jest na gruncie sklasyfikowanym w ewidencji gruntów i budynków symbolem „B” natomiast pozostałe budynki na gruntach o symbolach: „Br- RIVb” i „Br- PsIV”. Oznacza to, że budynek nr ... nie jest położony na gruntach gospodarstwa rolnego.

Trzecią z przesłanek koniecznych do spełnienia, aby można było uzyskać zwolnienie z art. 7 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy o POL, jest aby budynek lub jego część służył wyłącznie działalności rolniczej. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie w wyroku z dnia 10 października 2012 r. sygn. akt I SA/Go 436/12 opowiedział się zdecydowanie za postrzeganiem zakresu pojęcia „służyć” zgodnie z wyjaśnieniem Ministra Finansów zawartym w piśmie z dnia 31 sierpnia 2006 r. nr PL-833-8AP/06/69 czyli, że za budynki służące działalności rolniczej należy uznać nie tylko budynki wykorzystywane w tym celu, czy używane w ramach takiej działalności, ale również przeznaczone do tego. Natomiast w wyroku z dnia 28 września 2017 r. sygn. akt II FSK 2362/15 Sądu Najwyższy uznał, że „określenie „służy wyłącznie” należy interpretować zgodnie z potocznym znaczeniem tych terminów i nie budzi ono wątpliwości”. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego PWN, Warszawa 1981 „służyć” oznacza m.in. być używanym, przydatnym, potrzebnym do czegoś. Zatem budynek, w którym prowadzona jest działalność rolnicza, można uznać za budynek służący działalności rolniczej.

Szczególne uwagę zwrócić należy na warunek **wyłączności** służenia tych budynków działalności rolniczej. Oznacza to, że budynki nie mogą być przeznaczone na inne cele niż działalność rolnicza np. na cele prowadzonej działalności gospodarczej. W złożonym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego Spółka, która prowadzi zarówno działalność rolniczą jak i gospodarczą nie informuje dokładnie, do jakich celów służą budynki gospodarcze, jednak z treści 3 pytania można wywnioskować, że służą wyłącznie działalności rolniczej dlatego też, jeśli spełnią pierwszy warunek – będą budynkami gospodarczymi – oraz drugi warunek – będą położone na gruntach gospodarstwa rolnego – skorzystają ze zwolnienia o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy o POL.

Organ podatkowy pragnie zwrócić uwagę, że należy dokonać samokontroli związku budynków z prowadzoną działalnością gospodarczą analizując ten związek w sposób jaki wskazał organ w wyjaśnieniu swojego stanowiska dotyczącym budowli (pytanie 1). Gdyby okazało się, że budynki mają jakikolwiek związek z działalnością gospodarczą, to ich zwolnienie z podatku od nieruchomości na podstawie analizowanego przepisu nie będzie możliwe.

POUCZENIE

1. Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą, stwierdzeniem jej wygaśnięcia lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić Wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

2. Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikacyjnych Wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.)). Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach – (art. 47 ww. ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy). Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydana w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

4. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy).